

Kamyne, et orientalsk hippieopdræt

Kært barn har mange navne. Vores balinesere og langhårede orientalerne kalder vi i daglig tale for hippier. Når vi med stolthed betegner vores katte som hippier, skyldes det, at en opdrætter af korthårede orientalerne sammen med en opdrætter af langhårede orientalerne lavede sjov på en udstilling. Vores katte ligner nogle, der er til peace, love and harmony og har ry for at være derefter. Ligesom hippierne i 70'erne er vores katte også langhårede.

Vi ønskede blot at være kælekatteejere af en aktiv indekat. Det hele startede i sommeren 2005, hvor vi så småt begyndte at lede efter vores første kælekat. Patrick fandt først i diverse kattebøger racen Egyptisk Mau, men da vi søgte videre på den, syntes vi, at den virkede alt for aktiv, og flere skrev, at den krævede en stor løbegård. Vi boede dengang i en lille lejlighed på første sal, så vi blev enige om at finde en anden race. Patrick faldt så for siameserens racebeskrivelse, men hver gang han fandt en kat, han kunne lide, sagde jeg nej. Lige indtil et billede af DK Arjuna's Mr. Weasely dukkede op. Han er en Seychellois korthår (SYS) og var den-

Ung opdrætter af orientalsk langhår, Line Sørensen

gang nærmest hvid. Første gang vi besøgte ham, sad jeg hele dagen på gulvet og legede med ham, mens Mr.'s mor sad under Patricks trøje og nød friheden. Den næste gang vi var ude og besøge vores "kat", kom en anden missemor og afleverede sin få dage gamle killing til Patrick, så kunne han jo lige babysitte den, mens hun gik ud og spiste, og han sad med denne lille skønhed i hånden og vidste ikke, om han turde røre den. Men vi blev så forelsket i racen i de timer, vi besøgte Anne og Henning Korsbakke, at vi stadig smiler, bare vi tænker på de dage. For den tillid og personlighed Anne og Hennings katte viste os de dage, var så overvældende dejlig, at vi ikke kunne andet end elske deres katte. Denne kærlighed har vi stadig til deres katte den dag i dag. Men vi ville blot være kælekatteejere til katte fra deres opdræt.

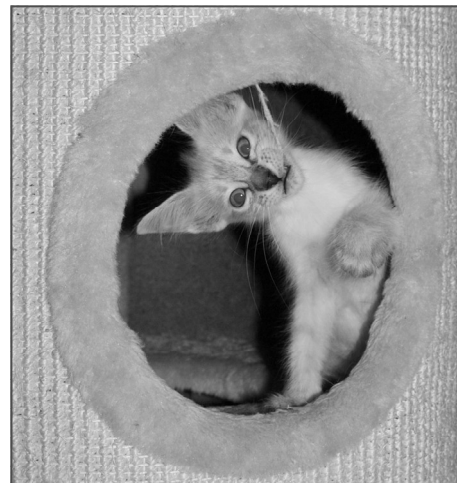
Dette ønske ændrede sig, da Anne overdrog os Swe Scot Quincy, en cinnamon orientalsk langhår, og Tickie Ananda of Lancarrow, en sort ticked orientalsk korthår var. (variant red.

bem.). Dagen inden vi ville havde bestilt en tid til neutralisering af hun-katten, ringede Anne og spurgte, om vi ville have et kuld i hendes navn. Vi brugte lang tid på at tænke på det, da vi aldrig havde haft lyst til at få killinger.

Men vi fik kullet og sikke et kuld. En af killingerne var DK Arjuna's Chaos, en sort blotchedtabby langhåret orientalerdreng, som i den grad blev Patricks store kærlighed. Gennem

Kamyne Ny Nyx, sortsmoke OSH

Kamyne Madam Mim, bruntabby BAL

dette kuld oplevede vi glæden ved at opdrætte, og hvor dejligt det er at se ens katte udvikle sig. Det er svært at huske noget som helst negativt ved dette kuld, men det kendetegner snart de fleste af vores kuld. For lige meget hvor mange tårer man har fældet, så tænker vi kun tilbage på det dejlige. Tickie lærte os, at vi skulle følge drægtige hunkattes ideer, da hun ville føde alene og uden nogen form for indblanding. Men ved hendes og vores første kuld var der blod i hele huset. Aldrig har vi været så paniske kl. 5 en onsdag morgen. Da vi havde ledt efter hende i over 30 minutter, fandt vi hende i en hule med to fine og velskabte killinger og en dødfødt. Hun valgte aldrig nogensinde at give os lov til at deltage i en fødsel, men fødte altid, når vi var faldet i søvn, så glæden var stor, da andre katte gav os lov. Til gengæld står Tickie for os som den perfekte mor og den, der viste det spændende ved varierede kuld med meget forskellige personligheder. Vi kom gennem hende til at nyde den følelse af spænding, der opstår, når man laver en parring, hvor næsten alle farver, mønstre og søskenderacer kan komme. Vi kan stadig opleve det at få en siameser eller balineser som en oplevelse i sig selv, da det er spændende at se den hvide killing langsomt få farve.

Vi har siden dengang fået vores stamnavn: DK Kamyne. Nye katte, kuld og et barn er kommet, men vi har også mistet nogle katte alt for tidligt. Det er ikke altid en fornøjelse at være opdrætter, men vi nyder det. Den sorte blotchedtabby dreng er nu 4 år, har fået fjernet alle sine tænder pga. FORL, (Felin Odontoclastisk Resorptiv Lesions red.bem.)

Kamyne Yunnies, cinnamon spotted OLH

men er stadig vores dejlige dreng, som har det helt fantastisk. Han er også blevet brugt som avlshan i både mit og Anne Korsbakkes opdræt. Det er så vigtigt for mig, at jeg kender mine katte og deres linjer, så det var nærliggende, at vi ville bruge ham, da vi kender og personligt har hilst på mange af kattene i hans linjer. Vi har derfor ofte oplevet den fordel, at vi har kunnet fortælle folk om kattens familie. Her tænker jeg på søde historier, som at flere katte fra en linje har holdt meget af at se tv og derfor har lært sig selv at tænde fjernsynet. Flere af de katte har boet hos Charly Riis, men historierne er rare. Vi har også kunnet fortælle om dødsårsager og sygdomme, forskellige katte har haft, og vi har ofte bedt bestemte købere være ekstra opmærksomme på tænder, da flere i en bestemt linje har haft problemer med dem.

Da vi så for omkring 4 år siden valgte at importere en kat, tabte vi vore hjerter til Quasana's Djintan, en blåortie orientalsk langhår. Hun var ikke den bedst typede i kuld, og opdrætteren mente, der var mere potentiale i hendes søster. Vi var dog stædige, for vi

Quasana's Djintan, blåortie OLH

skrev tilbage, at egnede hun sig ikke til avlskat, skulle hun være vores kælekat. Hun viste sig dog at egne sig meget godt til begge poster. Vi havde knap nok hilst på opdrætteren, da hun landede i Billund, før vi havde Djintan i armene første gang, og allerede der vidste vi, at hun opfyldte alle vore drømme og ønsker om en kommende avlshun. Faktisk er Nissens Diana, som jeg oplevede og mødte på udstillinger sammen med Djintan, skyld i, at vi nu vælger katte i vores opdræt, der kan lave blå katte, for de har med deres udtryk fået os til ønske os at lave en blå killing. Det er endnu ikke lykkedes os. Djintan's opdrætter samarbejder vi med, og hun har givet os viden om linjernes styrker og svagheder, da hun samler informatio-

Kamyne Sky, sort OLH eksporteret til Finland

Arjuna's Mr. Weasely sammen med vores datter Laura
ner om dem. Vi har tilbragt dele af vores sommerferie hjemme hos hende for at opleve og møde hende, hendes familie og hendes dejlige katte.

Vi har sendt en af Djintan's killinger til Finland, og i den forbindelse blev vi kontaktet af opdrætteren, som spurgte os, om vi havde testet vores katte for PRA. Jeg havde dengang aldrig hørt om dette problem og kontaktede derfor dyrlæger og andre opdrættere for at høre, om de kendte noget til denne problemstilling. Alle sagde dengang nej. Min killing blev testet negativ/negativ, hvilket glædede hans nye ejer, da flere af hendes andre katte var bærere. Siden da er der blevet skrevet her i bladet om det og jeg ved, at mange opdrættere har testet. Hjemme hos mig har vatpindene ligget i en skuffe i snart 6 mdr. De bliver sikkert brugt, før det næste kuld melder sin ankomst. Men jeg husker stadig på, at en, der har PRA, kun kan lave bærere sammen med en, der er negativ/negativ. Så resultaterne får kun indflydelse på valg af kommende avlshanner i mit opdræt. Min

nuværende skal snart havde lov til at nyde et liv uden hankattehormoner. Nogle har måske lagt mærke til, at vi engang imellem har fået voksne katte ind i vores opdræt. Dette har været en meget blandet fornøjelse, men vi har lært, at trives en kat ikke i et andet opdræt, trives den heller ikke i vores. Vi vil nok derfor heller ikke gentage det.

Men vi har dog fået S*A' Famosa Tawana, en blåortie balineser med ren siameser- og balineserstamtavle. Hun styre vores flok med en kærlig, men hård pote, så vi har oplevet noget positivt ved at tage voksne katte ind. Tawanas linje er spændende, da der er canadiske katte i den, men vi ser os ikke som balineseropdrættere, selv om vi synes, de er dejlige at have liggende blandt en masse orientaler. Vi nyder derfor at kunne sælge nogle søde, neutraliserede balineserkillinger til nogle søde mennesker i Danmark, og måske beholder vi en efter hende eller sælger nogle enkelte til nogle, vi samarbejder med. Vi har killingekøbere, som engang imellem bare kommer forbi for at drikke kaffe og ender med at være her i mange timer. Men vi har også oplevet den glæde ved at have killingekøbere, som trofast besøger de udstillinger, der er nær dem, hvorved vi har mulighed for at sige hej.

Kattene lever hos os og med os

Vores datter på 1 år elsker vores katte, og vi kan opleve på hende og vores killingekøbere, at vi har fået delt vores kærlighed til racen med andre. Vi er stolte af at være opdrættere af den orientalske race, for gennem dette har vi fået så mange dejlige oplevelser. Det at gå på udstilling er noget vi gør med glæde, da vi her kan snakke med andre, der deler vores kærlighed. Vi er så taknemmelige for den modtagelse, alle andre orientalske opdrættere har givet os. Det er spændende at arbejde med den langhårede orientaler, for da vi er så få opdrættere af denne søskenderace gør det, at man hurtigt får nye og spændende kontakter. Selv om nogle killingekøbere ikke mener, vores race er en rigtig orientaler. Men gennem udstillinger og racefremvisninger kan vi heldigvis vise vores race frem og fortælle om lighederne mellem de korthårede og langhårede søskenderacer.

Fremtiden for DK Kamyne ser spændende ud. Nu håber vi, at vi sammen med Anne og Henning Korsbakke snart kan blive ejere af en Seychellois langhår (SYL). Vi har planer om nye kuld, og flere udstillinger er i vente. Fremtiden ser lys ud og vi glæder os til hver dag i fremtiden, der kommer.

Venlig hilsen
Line Sørensen
www.kamyne.dk

Kamyne BIS Kuld i Stenlille, maj 2010

Nu lyder det meste så positivt, men tiden har også været hård. Vi har mistet killinger, og FIP har vi også oplevet. Dette fik os til at overveje, om vi virkelig havde lyst til at opleve denne smerte igen. Men vi har sat så utrolig stor pris på de dejlige mennesker, som har rådgivet og hjulpet os med at blive klogere på sygdomme, og som også har givet os lov til at dele vores smerte med andre. Vi har oplevet, hvor nemt og vigtigt det er at dele problemer med andre opdrættere, og vi er virkelig blevet klogere.

